

Formanden: Idet vi gaa til vor daglige Dømt, har jeg at meddele, at der siden forrige Møde er omdelt paa de Herrers Bladser Betænkning over Forslag til Lov om Søneringen m. m., afgiven af Landstingets Udvalg, og omtrykte Vædrings- og Underænderingsforslag til tredje Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1244 ff.)

De til denne Behandling stillede Vædrings- og Underænderingsforslag findes i Tillæg B. Sp. 1185 ff.

Formanden: Det er jo ikke noget lille Tal af Vædringsforslag, der er stillet, men en stor Del deraf, omtrent Halvdelen, ere egentlig kun Redaktionsænderinger, og jeg veed, at baade Udvalgets Formand og dets Ordfører ere ligesom jeg af den Anskuelse, at vi godt kunne tage dem under et, og det ville vi altsaa gøre. Det er saaledes samtlige Vædrings- og Underænderingsforslag, men ikke Lovforslaget i dens Helhed, der nu sættes under Forhandling. Jeg giver den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Møgen): Som det høje Ting vil se af de omdelte Vædrings- og Underænderingsforslag, er det ikke egentlig store eller betydningsfulde Spørgsmaal, der foreligger til Afgørelse. Udvalgets Medlemmer have i det hele taget været enige om at slutte sig til de Beslutninger, som Landstinget har fattet ved anden Behandling, og det er altsaa kun ganske enkelte Punkter, som nu foreligger til fornyet Behandling og Afstemning. Vi have, som det vil ses af de omdelte Bilag, modtaget adskillige Andragender, siden anden Behandling fandt Sted, og naar det ikke har ført til, at der er blevet stillet Vædringsforslag, saa er det ingenlunde, fordi de ikke have været Genstand for Overvejelse. Tværtimod, vi have baade overvejet dem mellem os selv og konfereret med sagkyndige Mænd i Toldtaten, og naar det ikke har ført til Vædringsforslag, er det enten fordi vi ikke selv fandt Grund dertil, eller fordi vi, om der kunde være Tilhøjelig-

hed hos flere eller færre Medlemmer af Udvalget til at forsøge det, dog ikke kunde finde den Smødefommen hos de sagkyndige Embedsmænd, som vi mente var nødvendig for med Haab om en heldig Gennemførelse at stille Vædringsforslag. Jeg fremhæver dette kun, for at man ikke af Tavsheden med Hensyn til de forstellige Andragender skal slutte, at de ikke have været Genstand for Overvejelse; Tavsheden er kun et Udtryk for, at vi ikke have naaet til et saadant Resultat, at der derefter var Grund til at tage Spørgsmaalene op og stille Vædringsforslag. Naar jeg efter at have forudstiftet denne almindelige Bemærkning angaaende de foreliggende Andragender dernæst skal gaa over til at omtale de enkelte Vædringsforslag, skal jeg ikke dvæle ved dem, der blot angaa Redaktionsspørgsmaal; de ere jo væsentlig stillede af den ærede Finansminister, og selvfølgelig har Udvalget ikke noget at indvende imod dem, men kan kun være taknemligt for den Korrekthed, som Lovforslaget derigennem er blevet udstyret med paa Punkter, hvor der tidligere har været indløbet Inkurrier. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at naar det ved enkelte af de af den ærede Finansminister stillede Vædringsforslag ikke er tilføjet, at de ere tiltraadte af Udvalget, saa er det egentlig kun et Udtryk for, at der ikke indenfor Udvalget har fundet en formelig Afstemning Sted derom. Ordføreren har derfor ikke anset sig for berettiget til udtrykkelig at tilføje, at Tiltraedelsen havde fundet Sted, men man maa altsaa ingenlunde af Tavsheden slutte, at der ikke i Udvalget har været Stemning for at tiltræde dem. Jeg fremhæver dette særlig med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 16 om Forandring af Standardprøvens Numer for Sukkerets Vedkommende ved Afgiften af det indenlandske Højesukker. Det er selvfølgelig, at vi have betragtet det som i ligesvem Konsekvens af den Forandring, som det høje Ting forleden besluttede med Hensyn til Standardprøven for indført Sukker, saa det er en Selvfølge, at de Medlemmer af Udvalget, som have stemt derfor, ogsaa ville slutte sig til det af den højtærede Finansminister stillede Forslag. Det samme gælder med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 26, som er stillet af enkelte Medlemmer af Udvalget, og som ogsaa er en simpel Følge af tidligere vedtagne Beslutninger. Naar det kun er stillet af fire Medlemmer, er det ogsaa kun, fordi der ikke derom har fundet den formelle Afstemning Sted, som berettiger til at opføre det som stillet af hele Udvalget. Vi gaa ogsaa ud fra, at den højtærede Finansminister heller ikke vil kunne have noget imod,